

er det Børste ved det, og derfor er det, at den ærede Ordfører vil blive angreben, dersom han holder paa det. Dersom det er, for rigtig at gjøre deres Feil mod Ministeren god igjen, fordi de ærgrede ham i Fjor ved at komme med deres Forslag, at de nu præsentere ham 25,000 Kr., og bede ham tage det som en Slags Pønitense for deres tidligere Feil, da er der nogen Logik deri. Men vil den ærede Minister sige, at han ingen Pris sætter paa det, men at man godt kan forkaste begge Forslag, da forstaar jeg ikke, hvorfor man vil holde paa et slet Forslag, i Stedet for paa denne Maade at faae rent BOrd. Jeg vilde nu sætte Pris paa en Erklæring fra den ærede Minister, og derefter fra den ærede Ordfører, om de ikke kunde blive enige om at ordne denne Sag paa denne Maade, saa fik de intet Angreb paa det Punkt.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet. (Fischer): Det er besynderligt, at det endnu igjen i Dag kommer til at gaa saaledes omkring, at jeg bliver ganske enig med det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), og det forundrer mig, at det ærede Medlem kan behøve en Udtalelse fra mig for at være overbevist om, at jeg slutter mig ganske til hans sidste Ytring. Det, jeg helst ønsker, er, at der slet ikke kommer Noget ind paa Finantsloven om Stiftsmidlerne, det er det, jeg har kæmpet for fra Begyndelsen af, og naar jeg altsaa ikke desto mindre er gaaet ind paa at optage Noget herom paa Finantsloven, er det en Indrømmelse, jeg har gjort for derved at vise Imødekommen lige overfor Andre, der ogsaa ere villige til at vise Imødekommen. Men vil det ærede Medlem nu atter høre mit Ønske udtalt, saa er det det, at man stemmer imod det, og heller lader være at optage Noget paa Finantsloven. Det er mit Ønske; jeg skal imidlertid naturligtvis gaa ind paa det, der foreligger, men jeg gjentager det atter og atter, som en Indrømmelse. Da jeg nu har faaet Ordet — jeg havde ikke ventet at skulle tage det oftere — kan jeg ikke lade være at gjøre opmærksom paa, at der var en Feiltagelse i den ærede sidste Talers Ytring om Forslagets Bestaaenhed, idet nemlig det ærede Medlem gif ud fra, at der derved gaves Ministeren en fri Raadighed, som ikke nu fandt Sted. Jeg maa i den Henseende gjøre opmærksom paa, at der i Forslaget henvises til Nr. 3 og Nr. 4 under § 21 II., men af Belsøbet under Nr. 3 er en Del til Ministeriets fri Raadighed, jeg husker ikke, hvor meget det er, men der er en Del deraf til Ministeriets fri Raadighed, og Alt, hvad der er voteret under Nr. 4, er ligeledes til Ministeriets fri Raadighed, dette Belsøb til Kapellanhold kan anvendes af Ministeriet efter Skjøn. Naar altsaa den samme Ret er givet ved det nuværende Forslag, er det paa in-

gen Maade, som den ærede Taler troede, noget Nyt.

Berg: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden (Krabbe): Det ærede Medlem har Ordet for en kort Bemærkning.

Berg: Det vilde være mig kjært at have hørt denne Udtalelse af den ærede Minister forrige Gang, han havde Ordet; thi det forekommer mig, at han da ikke havde behøvet saa varmt at imødegaa mine første Bemærkninger om Stiftsmidlerne. Naar den ærede Minister imidlertid har gjort Indrømmelser til dem, der ogsaa vilde gjøre Indrømmelser paa dette Punkt, maa det altsaa sige, at han har fulgt sine tidligere gamle Tilhængere, for atter i fælles Forening at imødekomme de nye Meningsfæller. Det forekommer mig, at, hvis de Herrer sætter nogen Pris paa ikke at præjudicere Noget og sætte nogen Pris paa at blive fri for Angreb paa dette Punkt (A. H. Nielsen: Det bryde vi os ikke om!), det er ikke det ærede Medlem, der er Ordfører, det er Ordføreren derovre, der er bange for Angreb, og det er derfor, det er stillet op, saa faae de nu det Raad at frasælde dette Forslag. Saa stemme vi Alle imod Anmærkningen, og saa staa vi fri, naar en Præstelønningslov, formentlig til Østeraaret fremlægges af den ærede Kirke- og Undervisningsminister. Saa tilintetgjorde vi Afstemningen fra 2den Behandling grundig, det trænger den til, og vi bandt os ikke til Noget her ved denne Indrømmelse, som de Herrer nu gjøre, for at faae et omtvistet Forslag, som de tro, at de kunne bruge paa den Maade, som den ærede Ordfører har begjært ved at fremstille Forslaget, som om det var det samme som det i Fjor, thi deri tage de feil. Det er saa gjennemsigtigt, at Enhver, der vil forsøge paa at forsvare dette Forslag, vil gaa i Stykker, hvis han tror at kunne tage det op til Brug udenfor Salen. Jeg har saa Meget tilovers for de Herrer fra tidligere Tid, at jeg vil raade dem til at følge den Vej, som den ærede Minister har erklæret sig villig til at gaa ind paa, saa at vi kunne ende i Fjøn Enighed paa dette Punkt. Jeg skal endnu tilføje — om Forlæbelse, jeg skal snart slutte — at jeg glemte før at spørge den ærede Ordfører, om dette Forslag begrænses sig til et enkelt Finantsaar, saaledes at det blot er for et Aar og een Gang for alle, at de vedkommende geistlige Embeder faae det Tilskud, der kan tildeles dem af de 25,000 Kr., eller om denne Bemyndigelse er at betragte saaledes, at det er en Uddeling af de 25,000 Kr. i næste Finantsaar til visse Embeder, 50, 60 til 70 Embeder, som da beholde disse Tilleg, saaledes altsaa at det bliver en aarlig Udgift for de saafaldte Stiftsmidler til disse Embeder. I første Fald er det en aarlig Bevilling, der kan